

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 92

Číslo: 50

9. prosince 2012

Cena: 8 Kč

NAŠE CÍRKEV HOSTILA 7. SYNOD CÍRKVÍ LEUENBERSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Zasedání 7. synodu církví Leuenberského společenství se konalo v pátek 23. a v sobotu 24. listopadu. Páteční setkání se konalo v budově úřadu ústřední rady v Praze-Dejvicích. Sobotní jednání se uskutečnilo v příjemném prostředí Centra Mana při náboženské obci Praha-Vršovice.

Společenství evangelických církví v Evropě neboli Leuenberské společenství církví je svazem 105 protestantských církví z Evropy a Jižní Ameriky (které mají kořeny v Evropě). Jsou v něm sdruženy církve lutherské, kalvínské, unionované, metodistické, jakož i církve vzešlé z obrodných hnutí před světovou (druhou) reformací. Církve na základě Leuenberské konkordie (dohody) z roku 1973 sdílejí kazatelnu a stůl Páně.

Organizační struktura společenství je poměrně volná; tvoří ji valné shromáždění, které se schází jednou za 6 let, třináctičlenný výkonný výbor, tříčlenné prezidium a sekretariát.

Členy Leuenberského společenství jsou v České republice následující církve: Českobratrská církev evangelická, Slezská církev evangelická augsburského vyznání, Církve československá husitská, Církve bratrská a Evangelická církev metodistická. Tyto církve se od roku 2000 scházejí v dvouletých intervalech na českých synodech Leuenberského společenství.

(Více podrobností lze nalézt na www.leuenberg.cz)

První „leuenberský“ synod se sešel v r. 2000 a od té doby se schází každé

dva roky. V hostitelství se členské církve střídají a letos byla hostitelem právě naše církev.

Letos byla hlavním tématem "bohoslužba". Delegáti synodu toto téma promýšleli teoreticky v diskusích nad dokumentem "Bleibe in der Zeit".

První den zazněly hlavně zprávy a dojmy z valného shromáždění Společenství evangelických církví v Evropě (GEKE) ve Florencii a byl představen Leuenberský dokument "Amt, Ordination, Episkopé".

Bohoslužebné společenství delegáti synodu zakusili i v praxi při společné Farské liturgii vedené br. patriarchou Tomášem Buttou a pražským biskupem Davidem Tonzarem v pátek večer v Husově sboru v Praze-Dejvicích. Kázala Adel David, farářka lutherské církve v Maďarsku, která je referentkou pro liturgii v kanceláři Společenství evangelických církví v Evropě ve Vídni.

V sobotu byla na programu přednáška o liturgické práci v GEKE, přednáška a panelová diskuse o dokumentu "Bleibe in der Zeit", zprávy a návrhy z církví a volby předsedy a místopředsedů synodu.

Bylo zvoleno nové předsednictvo Leuenberského společenství v ČR ve složení: předseda br. Rozkovec (ČCE), ses. Křížová (ECM), br. Cieslar (SCEAV).

Tématem příštího synodu, který se bude konat v listopadu, 2014 je "Církve a majetek". Hostitelskou církví příštího roku bude Evangelická církev metodistická.

Kristýna Mlýnková

JISKRA DOBRA ZACHVÁTILA PODŘIPSKO

Aneb za co všechno může Církev československá husitská v Roudnici nad Labem

Když jsme v Roudnici nad Labem v budově farního úřadu otevřeli před čtyřmi roky klubovnu pro školáky Centrum Hláska – středisko Diakonie a misie naší církve, věděli jsme, že chceme být dobrovolnickou organizací.

Kromě sestry farářky Lenky Selčanové a pastorační asistentky Milady Olšovské se v Centru Hláska vystřídalo více než osm dobrovolníků. Protože si vážíme jejich práce, začali jsme se podrobně zajímat o dobrovolnický svět v naší zemi a objevili jsme Národní dobrovolnickou organizaci Hestia o.s., která každoročně uděluje dobrovolníkům v různých částech naší země cenu Křesadlo. Cílem udělování ceny Křesadlo je ocenit obyčejné lidi, kteří dělají neobyčejné věci, zviditelnit dobrovolnictví a vzbudit v lidech zájem o dobrovolnickou činnost i respekt k těm, kteří ji vykonávají. Křesadlo je autorský originál Jaroslava Zívala, kováře z hradu Křivoklát a symbolizuje jiskry dobra, které dobrovolníci díky své práci rozdávají. A stejně jako od malé jiskry může vzít velký oheň, tak to platí i o jiskře dobra, která vzešla z husitské fary v Roudnici nad Labem.

V minulém roce jsme začali spolupracovat s organizací Hestia a rozhodli jsme se uspořádat dobrovolnickou soutěž v Roudnici nad Labem. S organizací soutěže i s PR nám pomohl městský úřad, který byl tímto počinem tak nadšen, že nám vyčlenil dva úředníky z odboru školství a sociálního odboru, kteří s námi celou soutěž připravovali. Se stejným nad-

šením se přidala i místní galerie, která nabídla zdarma své prostory pro slavnostní udělování cen a celý průběh přípravy soutěže i slavnostního večera pak dokumentovala místní kabelová televize.

Dobrovolníky pro ocenění Křesadlo mohl nominovat každý občan podřípského regionu a nominovanými mohli být nejen lidé pracující zdarma v různých neziskových organizacích, ale třeba i hodní sousedé, kteří pomáhají starým osamělým lidem. Před rokem se nám sešlo 19 nominací. Bylo ale potřeba dát dohromady porotu, která by vybrala vítěze soutěže. Oslovili jsme různé známé osobnosti regionu a podařilo se nám dát dohromady mnohačlennou porotu, ve které zasedli významní podnikatelé místních i nadnárodních firem, učitelé škol, představitelé neziskového sektoru i umělci. Všichni porotci byli potěšeni, že právě oni mají tu čest hodnotit dobrovolnické počiny. S organizací Hestia jsme se nakonec rozhodli místo jednoho Křesadla udělit hned čtyři ceny. Tři křesadla získali: vedoucí místních skautů, sborníkem dětského pěveckého sboru a patnáctiletá dívka, která pomáhá v domě dětí a mládeže. Zvláštní uznání získala také tzv. „společenská komise“ místního úřadu, která navštěvuje starší občany v den jejich životních jubileí.

Proč o této události, která se odehrála přesně před rokem, píšou? Letos jsme promýšleli, zda soutěž vyhlásit znovu; měli jsme totiž strach, že už v našem regionu není tolik dobrovolníků. Lidé se ale koncem léta začali

sami ozývat a telefonovat s přáním, aby se udělení ceny Křesadlo stalo každoroční tradicí. A tak jsme opět na 6. prosinec, stejně jako minulý rok, přichystali slavnostní večer udělení ceny Křesadlo 2012.

Opět spolupracujeme s městským úřadem i s Galerií moderního umění. V porotě letos zasedají držitelé Křesadla z minulého roku, předseda dobrovolnické organizace Hestia o.s., ředitel Nadačního fondu Veolia ČR a další významné osobnosti Podřípska. V soutěži se sešlo 13 velmi kvalitních nominací z nejrůznějších oblastí dobrovolnictví: práce s dětmi, kultura, etnografie, sport atd. Starosta Roudnice nad Labem, pod jehož záštitou soutěž probíhá, poděkoval při rozhodování poroty všem zúčastněným za odpovědnost, s jakou se svého úkolu zhostili, a vyjádřil své uznání všem letošním nominovaným.

Vítěze soutěže Křesadlo 2012 i ostatní dobrovolníky veřejnosti představila sestra farářka ThDr. Lenka Selčanová společně s vedoucím odboru školství, kultury a sportu ing. Petrem Kasparem na slavnostním večeru vyhlášení výsledků 6. prosince v Galerii moderního umění v Roudnici nad Labem. Během večera vystoupila místní kapela Avalon a žáci dramatického oboru ZUŠ s představením Dohadování čertů s anděly, které bylo speciálně napsáno a vytvořeno pro soutěž Křesadlo 2012.

Dobrovolník Centra Hláska – středisko DM CČSH Roudnice nad Labem

Advent předznamenává tajemství

Adventní věnec leží tiše na bílé prostřeném krajkoví na stole Páně. Jehličí voní pryskyřicí, červené svíčky vytvářejí kontrast k zelení jedlového chvojí. Každou neděli zapalujeme jednu ze čtyř svící a příchod Světla narůstá. Temnota, ač nerada, ustupuje. Dýchne na nás klid předvánočního času a v duši nám voní příslib. Lidský život se otevírá pro nový rozměr. Usebrání nám odhaluje podnět k proměně. Očekávání pomáhá vnímat čas přicházející milosti v nejosobnější rovině. Dotýká se nás motýlí křídlo naděje. Zvěst evangelia má moc člověka proměnit. Je před námi zrození Světla, přijetí milostiplným Pánem.

Vzpomínám si, jak jsem na počátku 90. let natáčela v tomto svátečním čase pro rozhlas rozhovor s Miroslavem Horníčkem. Přijal mne ve svém bytě v klasické vile na pražských Vinohradech. „Bylo to již na sklonku adventu a já jsem se procházel se svým pětiletým synem po Starých zámeckých schodech,“ začal své vzpomínání. „Posadil jsem si kluka ‚na konička‘ a vyprávěl mu o blížícím se Štědrém dnu. Najednou jsem zahlédl na podvečerní obloze světelný odlesk. A tak jsem ukázal vzhůru a povídám své ratolesti sugestivně: ‚Podívej, po nebi jedou sáně, táhnou je sobi. Ježíšek sedí a veze dětem dárky, všechno zlatě září. Zvedni hlavu a uvidíš to!‘ Můj chlapec si však honem zakryl oči a odušil: ‚Kdepak tatínku, já se dívat nebudu. Podívej se radši místo mě ty.‘“ Malý hoch se obával tajemna a zázračna a přál si, aby se na Ježíška podíval jeho moudrý a silný tatínek, který se přece ničeho nebojí. Dětská dušička v takové situaci prožívá ostych před přicházejícím světlem. Pevně stiskne rodičovskou ruku a spolehne se na otcovu lásku a ochranu.

Přiznejme si, že přece i my dospělí spoléháme na lásku a ochranu toho, v jehož blízkosti si přejeme být po všechny dny. Advent nás jemně vybízí k setkání. Prožíváme důvěru. Toužíme po ujištění o Boží věrnosti. Vnímáme vanutí Ducha svatého a skrze něho prožíváme blízkost toho, kdo otevírá spásu.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

Činy Hospodinovy jsou velké, vyhledávané všemi, kdo zálibu v nich našli.

ŽALM 111,2

První čtení: Malachiáš 3,1–4

Tužby adventní:

2. Aby se v naší mysli světlo pravého poznání rozžehlo, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom pokušení přemáhali a srdce čisté uchovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, dej, ať se v srdci radujeme z narození tvého Syna, a učíš si z nás ochotně nástroje jeho milosti! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 1,3–11

Evangelium: Lukáš 3,1–6

Verš k obětování: Žalm 128,1

Verše k požehnání: Matouš 3,3.11

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, děkujeme ti, žes nás občerstvil duchovním pokrmem a nápojem. Prosíme tě, dej, ať opravdově toužíme po tvé pravdě, spravedlnosti a lásce! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 36, 309, 311

V BOŽÍ ŠKOLE

Pokračování z minulého čísla
Přes onu vytíženost ve sboru bych jistě našla čas ke studiu, ale já jsem jej nehledala. A jak jsem již napsala, tak jsem promarnila spoustu příležitostí k učení. Vzpamatovala jsem se ze své lehkovážnosti k daným úkolům až tehdy, kdy mi zbývalo pouhých čtrnáct dní. Pak jsem již byla velmi pilná. Ale brzy jsem poznala, že učivo nezvládnou. Byla jsem vysílená a nervózní. Důvod k odřeknutí zkoušky jsem neměla a odložení bez vážné příčiny či nedostavení se znamenalo nedostatečnou.

Tížilo mne svědomí proto, že jsem celou záležitost nevěděla vážně a 75 dnů jsem zcela proplytvala. Pro tuto skutečnost jsem se ani neodvažovala prosit Boha o pomoc. Avšak úzkost a obava z blížícího se hodnocení mých vědomostí mne v poslední předvečer donutily k pokorným a kajícím modlitbám. V pláči jsem Pánu přiznala prolajdaný čas, své obavy, i svou tíseň, ale také i lítost nad tím, že jsem jej svým počínáním zarmoutila. Úpěnlivě jsem prosila o smilování, o odpuštění, ale o pomoc prosit, to jsem se neodvážila. Ještě ráno po svém příjezdu na fakultu jsem se v místním sboru modlila. Přiznala jsem Nejvyššímu, že stále nemám odvahu dožadovati se jeho přispění, avšak vím, že má dostatek moci

vyvésti mne ze současné nepříjemné situace, mnou zaviněné. Před osudným okamžikem jsem ještě zašla do prodejny s náboženskou literaturou, která v té době byla ve stejné budově jako fakulta. Když se tamní pracovnice ode mne dozvěděla kam a proč jdu, řekla: „Budu ti držet palce.“ Poprosila jsem ji, aby se raději za mne pomodlila, protože nejsem dostatečně připravena. „Pak počítej s tím, že tě sestra profesorka vyrazí.“

Moje zkoušející byla totiž známa svou velkou přísností. Jen jsem povzdechla a šla přijmout svůj zasloužený ortel. Před její kanceláří jsem postávala asi půl hodiny. Zima mi nebyla, bylo léto, sluníčko hřálo až nad míru. Zamčenými dveřmi jejího kabinetu jsem byla překvapena. Jindy přesná kantorka měla zpoždění. Stála jsem bezradně a přemítala, co budu dělat, když se pojednou otevřely dveře vedlejší pracovny. „Sestra profesorka se vám omlouvá a prosí vás, abyste ke zkoušce přišla až za tři neděle. Něco se jí stalo s vodovodním potrubím, musela okamžitě zavolat instalatéra, protože odklad by mohl způsobit vytopení bytu. Bližší termín ke zkoušce nemá volný, tak se nemáte hněvat. Příležitostně ji zavolejte, ona vám určí jiný den.“ Vzkaz mi vyřizoval její kolega. HNĚVAT SE? Nikoli, místo rozmrzelosti mne

zaplavila radost. Děkovala jsem Bohu plna radosti, že mi odpustil a pomohl a zařídil, abych dostala dvacet jedna dnů přidáno k možnému doučení se potřebných znalostí.

Pochopitelně, že stejně vroucně jsem se modlila za sestru profesorku, aby jí Pán pomohl v jejích starostech. Aby to nebylo nic vážného a přivolaný montér brzy dal vše do pořádku. Řekl jsem: „Vyznám Hospodinu svůj hřích - vyznám se ze své nepravosti. A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřích můj.“ Žalm 32,5.

„Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.“ 1 K 2,9

Kapitola VIII.

STŘECHA

Krásná kaplička uprostřed parku na náměstí, kde jsme jako sbor působili, měla děravou střechu. Marně jsem se snažila sehnat speciální tašky na pokrytí, tak zvaný "pražský hák". Prostě nebyly. Pro mladší čtenáře musím vysvětlit, že za totality nebyl nedostatek čehokoli ničím neobvyklým, tím spíše to platilo o speciálních výrobcích.

Marie Černegová
Pokračování příště

Nad Písmem

ROVNEJME CESTY PÁNĚ V NAŠICH ŽIVOTECH

Vážené sestry a vážení bratři v Kristu Ježíši, Ekumenický lekcionář přináší pro naše úvahy nad textem Pisma na druhou neděli adventní texty z proroka Malachiáše, listu Filipským a evangelia podle Lukáše. Vyrovnat cesty Páně - připravit se na přetavení ohněm, vybělení louhem a pročištění nás všech pro Boží království, pro Kristův příchod. Dnes a denně stojíme před Boží tváří, stojíme před svým třibením a naše svědomí, naše srdce a naše mysl nás vede k zastavení se nad naším životem.

Druhou neděli adventní rozsvěcujeme na našich svícnech druhou svíci a jsme ve zlomovém stavu, polovina našeho svícnu je zahalena temnotou, polovina svítí a je ozářena! Zpola zapálený svícen jakoby ukazoval náš vnitřní boj: Rozhodneme se jít cestou k ozáření celého svícnu nebo se necháme uhasit a přejdeme do temnoty? Bůh nás připravuje a bude nás zprubovat - nesmíme se bát zažít své přetavení, očistění, abychom nakonec byli milostí Kristovou a našim rozhodnutím jít za ním, omilostněni. Vyznáváme, že jsme ospravedlněnými hříšníky, ale jsme připraveni na ono třibení?

Adventní koncert, vysílaný již mnoho let českou televizí a uváděný každoročně týmem kolem J. Kačera, T. Fišerové a M. Kubišové, bude na druhou adventní neděli probíhat v našem památném sboru, v Chrámu sv. Mikuláše. Zazní zde koncert na podporu lidí, kteří potřebují pomoc. Jak symbolické pro toto místo, kde byla vyhlášena Církev československá (husitská), která byla založena pro mravní a

náboženskou obnovu národa Československého, a která otevřela dveře k víře lidem zničeným z I. světové války, lidem unaveným a frustrovaným. Církev, která vyvedla mnohé z propasti mezi novým myšlením postaveným na nových vědeckých objevech a starým, jež tehdy držela teologie římskokatolické církve. Církev, která mezi válkami rozvinula bohatě svou sociální i osvětovou práci.

Položme si však v tomto čase otázku: Splnila naše církev úkol, který si při svém zadala? Prozatím ne. Přivedla k životu s Kristem po svém vzniku přes 1 milion věřících, tedy jednu desetinu národa, avšak dnes neoslovuje ani setinu národa. To není jen chyba režimu, za něhož církev dále nemohla svobodně působit, či církve obecně, která se tak naučila žít v ghettu, nyní již je to chyba jednoho každého jejího člena, jednoho každého z nás.

Pokaždé, když se, jak jsme četli z listu Filipským, nerozhojňuje mezi námi láska a s ní i poznání a hluboká vnímavost, vykazuje církev nemoc,

neboť lidé v ní nerozpoznávají, na čem skutečně záleží. (Fp 1,9-10a). Nyní však máme ještě od Hospodina čas nám daný, čas urovnat si cesty, upamatovat se na svou víru, své žité křesťanství. Jdeme proto cestou víry plné ryzosti a bezúhonnosti, abychom byli seznáni jako nositelé ovoce spravedlnosti, které roste k slávě Boží! (Fp 1,10b-11) Sdělujme zvěst svědectvím svého života! To je náš úkol! Není čas čekat. Čas se naplňuje, přichází TEN, který hrbolaté a křivolaké narovná! Nebraňme mu a sami nepolevujeme a neumdlévejme v odstraňování všeho, co nám brání žít náš život v čistotě evangelia.

Nechť díky našemu očistění zazáří cesta k životu mnohým a naše víra a naše činy přivádí ke Kristu další miliony lidí, kteří dosud bloudí v duchovní smrti. Modleme se za ně i za sebe a pracujme k jejich spáse i spáse nás samotných, abychom byli seznáni ryzími a bezúhonnými pro den Kristův!

S přáním vítězství světla nad tmou,
David Tonzar

Bože náš, prosím, posiluj nás, abychom ve své víře zůstali pevní, nepochybovali, nezoufali a neztráceli naději.

Dej, aby naše víra v tebe i tvoji velikost prostoupila naše srdce i naše duše.

Dej, Pane, abychom tebou vedeni dosáhli síly ducha a jí naplnění mohli žít pokojně a v míru.

Víme, že mnohé národy kolem nás se zmítají bouřemi válek, živelných pohrom a nepokojů.

Ušetři nás, Bože, ve tvé všeslitovné lásce tohoto utrpení.

Dej, abychom vždy měli srdce otevřené pro trpící kolem nás a ruku vždy připravenou k pomoci těm, kteří trpí.

Dej, abychom jednali vždy tak, jak ty nám kážeš.

Abychom nesešli z pravé cesty a žili vždy a ve všem podle tvých přikázání lásky. Amen.

LIBUŠE ŠMOLCOVÁ

HUDEBNÍCI TREGLEROVÉ A LOUNY

Z města Louny pocházejí významní hudebníci – otec a syn Treglerovi. K 80. výročí úmrtí prof. Eduarda Treglera – hudebního skladatele a virtuosa – uspořádala naše náboženská obec veřejný koncert, kde připomněla nejen tohoto významného lounského rodáka, ale i jeho syna Aloise Treglera, který se významně zapsal do historie naší církve. V úvodu koncertu to shrnula místní farářka sestra Helena Smolová:

Dámy a pánové, dnešní koncert je druhý treglerovský koncert konaný v Lounech při příležitosti významného jubilea lounského rodáka prof. Eduarda Treglera (1868 - 1932).

Sbor, v němž koncert probíhá, patří Církvi československé husitské. Dovolte mi několik slov o tom, proč se jeví volba našeho sboru jako vhodná pro konání tohoto koncertu, přestože, jak víme, byl prof. Eduard Tregler římský katolík, o čemž svědčí také jeho působení v chrámu sv. Mikuláše v Lounech a v dalších kostelech v Čechách i v sousedním Sasku.

Sbor dr. Karla Farského v Lounech byl dostavěn v roce Treglerova úmrtí (1932). Když pro něj bratři a sestry ze zakladatelské generace církve pořizovali varhany v r. 1935, pamatovali přitom právě na lounského rodáka prof. Eduarda Treglera a tyto varhany opatřili nápisem, kde můžeme dodnes číst: „Varhany postaveny a zasvěceny 20. 10. 1935 památce velkého lounského rodáka, virtuosa a hudebního skladatele Mistra Eduarda Treglera.“

Je vidět, že členové náboženské obce Církve československé, jak se tehdy naše církev jmenovala, měli velikou úctu k Eduardu Treglerovi. Při slavnostním uvedení varhan do života

náboženské obce a jejich zasvěcení památce slavného lounského rodáka, byla provedena Treglerova „Jubilejní mše“, jejíž českou verzi připravil bratr Sottner. Bratr Kolařík hrál na nově instalované varhany a pět hudebníků na žesťové nástroje. Bohoslužbu tehdy vedl královéhradecký biskup Stanislav Kordule.

„Jubilejní mše“ byla pak provedena, podle záznamů kronikáře Tvrzníka, ještě několikrát při slavnostních příležitostech. K velkým událostem pro náboženskou obec jistě patřil její rozhlasový přenos ze Sboru Dr. Karla Farského 7. 2. 1937.

S varhanami v našem sboru je spojeno rovněž působení slavného syna prof. Treglera, totiž Aloise Treglera (1900 - 1971), který je v Lounech známý jako první ředitel Městského hudebního ústavu, nyní Základní umělecké školy Louny.

Alois Tregler byl pokřtěn jako římský katolík, ale za studií v Brně se seznámil nejprve s evangelickou mládeží, později byl osloven Církvi československou, do níž vstoupil a stal se jejím duchovním. Po studiích teologie byl prvním patriarchou církve dr. Karlem Farským vysvěcen 8. ledna 1925 na kněze. Jako duchovní působil v několika náboženských obcích na Moravě. V Olomouci-Hodolanech organizoval hudební život a

dirigoval pěvecký sbor. Duchovenkou službu ukončil v r. 1931 a věnoval se dále své původní profesi hudebního skladatele a pedagogické činnosti.

Pro Církev československou zhudebnil mimo jiné „Krédo“ sestavené biskupem Rostislavem Stejskalem, které je dodnes zařazeno do církevního zpěvníku jako píseň č. 1. Památce svého světitele věnoval skladbu „Šel světem tich“ pro sólo, s doprovodem varhan.

V době svého působení v Lounech na konci 40. let minulého století Alois Tregler pozvedl také hudební život naší náboženské obce. Ze záznamů v kronice náboženské obce je zřejmé, že si jeho umělecké činnosti bratři a sestry vážili. V r. 1949 navrhla rada starších ústřední radě, aby čestnou cenu vypsanou v jubilejním roce pro skladatele chrámové hudby udělila právě prof. Aloisi Treglerovi.

Je zajímavou shodou okolností, že syn Alois Tregler hrál v tomto kostele na varhany zasvěcené památce svého otce prof. Eduarda Treglera. Pro naši náboženskou obec je ctí, že se druhý treglerovský koncert může konat právě ve Sboru dr. Karla Farského v jubilejním roce, kdy si připomínáme 80. výročí jeho otevření.

Helena Smolová,
farářka

Úvodní slovo při koncertu k 80. výročí úmrtí prof. Eduarda Treglera

8. listopadu 2012

Z UVEDENIA NOVEJ KNIHY SES. HEDVIGY KRAMÁROVEJ

Sprava:

Ladislav Ballek, spisovateľ, diplomat, bývalý veľvyslanec Slovenska v Českej republike, Dr. Hedviga Kramárová, autorka knihy próz, novinárka, spisovateľka, Soňa Valentová, herečka SND, ThDr. Jan Hradil, Th.D., slovenský biskup a ThMgr. Lumír Čmerda, autor obrazovej časti knihy

Milé prekvapenie

Každý mesiac roka prináša so sebou určitú špeciálnu náplň do nášho života. Deje sa to akosi mimo nás – nebadane, či to chceme, alebo nie. Odpradáva sú mesiace, keď sa orie, seje, kosí alebo žne ... júl, august: hurá prázdniny, september: začína sa škola ...

Tohtoročný október k nám zavítal trochu inak ako predchádzajúce roky, ale o to radostnejšie. Brat biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D. nás všetkých pozval do Újazdu u Brna. Autobus bol obsadený do posledného miesta. Musím priznať, že celodenný program v útulnom, čistom mestečku prispel nielen k rozšíreniu historických vedomostí, ale nás vniesol aj do sveta klasickej hudby koncertom svetoznámeho husľového virtuóza Václava Hudečka. Ďalšou perličkou programu bolo otvorenie parku JUDr. Jana Haluzu v centre mesta, ako prejav úcty k životu a dielu tohto významného právnika a deväťnásobného majstra Československa v behu na stredných a dlhých tratiach, ktorý bol aj trénerovým partnerom svetovej legendy atletiky Emila Zátopka.

A pokračovalo sa ďalej, ako sa hovorí do „tretice“. Tou „treticou“ boli zaguľatené 60-tiny nášho brata biskupa. Gratulácie so želaniami toho všetkého najlepšieho, zdravia, šťastia, Božieho požehnania na slávnostnom obede nemali konca kraja ... Medzi nimi bolo aj vyznamenanie najväčšie. Medaila Františka Kovára, patriarchu Cirkvi československej a spoluzakladateľa Univerzity Komenského v Bratislave, s diplomom Teologickej fakulty Karlovej univerzity v Prahe. Na medaile sme si prečítali zaujímavú myšlienku, citujem: „Dokončiť reformaci, ktorá v českých zemích nebola dokončena“, - čo platí do dnešných dní ...

V slávnostnej atmosfére sme ani nezbadali, že sa už zotmel a prišiel čas na odchod domov.

Mesiac november nám priniesol hneď na svojom začiatku zvláštnu „turistiku“. Celá krajina sa dala na cestu. Cieľom boli cintoríny. Stávali sa z nich najkrajšie záhrady s voňavými chryzantémami a blikajúcimi plamienkami množstva sviečok tak cez deň ako v noci. Išli sme navštíviť mŕtvych, ktorí nás a ktorých sme mali aj my radi. Napriek všetkému zhonu sme sa v poslednom októbrovom týždni a prvom novembrovom stali pútnikmi. Šli sme s vencami, kyticami a sviecami zvýrazniť svoju úctu, lásku a vďačnosť našim najdrahším.

V prvú novembrovú – ešte slnečnú stredú – sme sa spoločne zoznámili s obsahom knihy krátkych próz, ktorú autorka z našej náboženskej obce Dr. Hedviga Kramárová nazvala „Čo by ste povedali, keby ...“. Bolo to veľmi príjemné kultúrne posedenie na lodi Grácia, ktorá už niekoľko rokov kotví na Dunaji. Pri čítaní próz poprednou herečkou Soňou Valentovou ju nárazy vetra niekedy aj rozhojdali, ale moderátor v osobe brata biskupa Hradila to bravúrne zvládol.

Slávnostné uvedenie knihy do sveta sa uskutočnilo za prítomnosti bývalého veľvyslanca Slovenska v Českej republike, spisovateľa a diplomata Ladislava Balleka s manželkou. Po požehnaní knihy sa loďou rozniesli spevy českých, moravských a slovenských piesní v podaní ľudovej hudby nášho regenschoriho, brata Ing. Vladimíra Petratura so speváčkou skupinou a tiež aj fujarové sóla so spevom Ing. Milana Ruska.

Takto nám utiekli jesenné týždne plné nielen modlitieb a spevov, ale aj prekvapení. Ani sme sa nenazdali a už nám klopu na dvere Vianoce ...

Amália Dedinská Benczúr
náboženská obec Bratislava

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Dovolují si vám zaslat malý příspěvek k tématu „Jak dál v církvi.“ Když jsem četla článek z pera redaktorky ČZ Kláry Břeňové „O osudu naší církve opět v Dejvicích“, měla jsem pocit, že tam snad musel být konzumován alkohol, protože diskuse o některých tématech, která se tam probírala, dalo by se říci, musela být vedena pod vlivem alkoholu, tak nesmyslné to je.

Jsou tři věci, u kterých se chci zastavit. Za prvé – co si mám představit pod větou: „Otevřela se především otázka aktuálnosti liturgie pro mladou generaci“? Ze článku jednoznačně nevyplývá o čem se tedy vlastně mluvilo. Zda o tom, že liturgie aktuální je nebo že není. Když pak stať komentuje vztah mladých k naší a tedy i k jejich církvi, zdá se mi nějak nepochopitelné, že by mladí měli něco proti naší liturgii. Proč tedy tato otázka byla vlastně předmětem diskuze? Pokud mají mladí kladný vztah k církvi a k li-

dem v ní, pak, předpokládám, mají stejný vztah i k liturgii, protože liturgie je přece základ svátostného života naší církve. Snaha změnit liturgii už tady jednou byla a výsledkem byla alternativní liturgie, která je v nových zpěvnících uvedena. Ale, myslím (a jsem tomu ráda) se mnoho neujala a nepoužívá se. A teď se dostávám ke druhému bodu a tím je návrh bratra Mgr. Lukáše Volkmana na změnu názvu naší církve. To už jsme tu také měli. O tom už se taky diskutovalo. Naštěstí neúspěšně! Zajímalo by mě, komu ještě „leží na srdci otázka změny názvu naší církve“, protože v článku je uvedeno, že to na srdci neleží jenom jemu. Cituji ještě z článku: „Pro svůj návrh uvedl celou řadu důvodů, zejména pak skutečnost, že Československo uvedené v názvu již neexistuje a že lidé jsou často zmateni a všelijaký název komolí a kombinují např. s církvi evangelickou.“ Tak tedy

co se skrývá pod tou celou řadou důvodů? Chtěla bych je znát. Proč neexistence názvu státu by měla být důvodem k přejmenování církve? Jednou můj duchovní učitel bratr farář Matyáš řekl, že Římská říše už taky neexistuje a přesto římskokatolickou církev ani nenapadne, aby se přejmenovala. A konečně proč nevzdělanost lidí by měla být tím důvodem? Jestliže někdo název naší církve komolí a kombinuje a my jsme při tom, přece není problém dotyčnému člověku vysvětlit, jak se naše církev nazývá. Není v tom náhodou také to, že se někdo za název vlastní církve stydí? Ostatně to komolení názvu naší církve může totiž vycházet přímo i z našich řad. Nevím už kde a kdo přesně to řekl, jen vím, že to byl farář, který naši církev nazval pouze církvi husitskou. Ona se ta „československost“ dneska nenosí, že? Nejjví mě „nadzvedl“ ten nápad, aby naše církev na Slovensku byla samostatná. A to byl ten poslední bod. A ještě poznámka. Kdopak si myslíte, že tohle může rozhodnout? Snad shromáždění několika jedinců v Komenského sále v Dejvicích? Naštěstí ne.

Závěrem doporučení těm, kdo chtějí naši církev přejmenovat (snad aby se zavděčili politické reprezentaci naší těžce zkoušené země?). Pan Shakespeare to věděl už dávno, jinak by přece nenapsal: „Co růží zváno, zváno jinak, vonělo by stejně.“ Žel, že v naší ČČSH to vždy a všude po různých nevoní.

Květuše Červená

Lampionový průvod v Hrádku n. N.

Roční předplatné na rok 2013 činí 416 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

ZPRÁVY

Vánoce v Rokycanech

Vánoční pořad bohoslužeb v Rokycanech. Všechny bohoslužby se slouží v modlitebně evangelického sboru. Káže:

* 23. prosince v 7.45 hodin – br. Mgr. Tomáš Procházka

* 25. prosince v 7.45 hodin – br. Mgr. Tomáš Procházka

* 26. prosince v 16.30 hodin – br. Mgr. Tomáš Procházka

* 30. prosince v 16.30 hodin – br. Mgr. Tomáš Procházka

* 1. ledna 2013 v 16.30 hodin – ekumenické hudební nešpory – ses. Mgr. Jaroslava Švábová

Těšíme se na účast

(rst)

Doteky – plochy poznání

Církev československá husitská v Liberci připravila v rámci cyklu pořadů Doteky – plochy poznání 126. setkání: pátek 15. prosince v 18.30 hodin. Kaple Vzkříšení (Liberec – Vratislavice) - Setkání v adventu - po desáté. Premiéra cyklu „Doteky – plochy poznání“ - rozloučení po 25 letech. Večerem budou provázet František Novotný a Karel Tejkal. Hudební doprovod - Soubor Úsvit. Pozvání jsou i hosté pořadu z minulých let. Scénář a režie - Stanislav Kubín, vstupné 80 Kč

* Fara naší církve (nám. Českých bratří 35/2) - 20. prosince v 16.30 h: vernisáž výstavy Věra Párysová – Betlémy. Hudební doprovod – Michael Pospíšil.

Přejeme všem našim příznivcům požehnaný nový rok 2013, zdraví a pokoj v srdci. Těšíme se na setkání u nového cyklu Doteky – rendez-

vous, dne 25. ledna. Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR a Kulturního fondu statutárního města Liberec.

(sk)

Prosinec v Maně

Divadlo MANA, Husův sbor Vršovice, Moskevská 34/967, Z programu na prosinec:

* 12. prosince v 19.30 hodin - Jazz MANA. Tradiční vánoční koncert jazzového uskupení pod vedením Armina Reicha zahraje písně známé i neznámé, koledy i skladby pro jazzový orchestr v originálním hudebním aranžmá.

* 13. prosince v 18 hodin - Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby.

* 14. prosince v 18 hodin - Hrají a zpívají studenti a učitelé VOŠ pedagogické a sociální SOŠ pedagogické na Evropské třídě v Praze 6. Velký sál divadla, vstupné dobrovolné. V 19 hodin Myšáci – vánoční koncert, velký sál kostela. V podání vokálního souboru uslyší posluchači písně a jiné vokální skladby nejruznějších žánrů od spirituálů až po vánoční koledy.

* 16. prosince v 10 hodin - Rakovnická hra vánoční. Provedení lidové barokní hry ve velkém sále kostela v rámci bohoslužby o třetí neděli adventní. Od 15 hodin - Vánoční varieté pro tři páry rukou. Svižné a vtipné představení plné fantazie, při němž budete seznámeni s různými druhy loutek - od nejjednodušších až po složitou marionetu. Hostem pořadu budou Gabriela Eibenová (soprán) a Adam Viktora (varhany), kteří přítomné diváky provedou různými hudebními styly a žánry hudby patřící do adventu a doby vánoční.

(red)

Oznámení prodejny

Oznamujeme, že prodejna Blahoslav na ústředí církve (Wuchterlova 5, Praha 6) bude od 21. prosince do 2. ledna 2013 uzavřena.

(fb)

Benefiční koncert

Adventní benefiční koncert pro Vánesu se koná 12. prosince v 18 h v Chlumci nad Cidlinou.

Účinkují děti a učitelé Lidové školy umění v Chlumci nad Cidlinou.

(red)

Koncert v Čelákovících

Náboženská obec v Čelákovících zve na adventní koncert v podání souboru RESONANCE Praha.

16. prosince v 16 hodin.

(red)

Zacheus

klub pro volný čas, Komenského 20, Jihlava. PROGRAM v adventu 2012: * V kostele sv. Kříže v Jihlavě probíhá výstava V TAKOVÉ KRÁSNÉ SPOLEČNOSTI. Jan Jiří Rathsam – portréty. Otevřeno st - pá 15 - 18 hodin do 11. ledna.

* 14. prosince od 20 h – Večer deskových her. Osadníci, Bang aj.

* 16. prosince od 10 h - Adventní setkání rodin s dětmi

* 21. prosince od 18 h - Adventní zpěvování pro zpěváky i nezpěváky

Úterky od 18 h - hodinka nad Bibli

František Tichý

Adventní koncert

Dětský pěvecký sbor Coro Piccolo a komorní soubor Cantarina srdečně zvou na společný adventní koncert, který se uskuteční dne 9. prosince v 16.30 h v Husově sboru Praha10-Vinohrady, Dykova 1.

(jg)

Pozvání do Emauz

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na úterý 11. prosince od 17.30 h do kláštera Emauz (Praha 2, Vyšehradská 49) k adventnímu setkání, při němž se ve světle poselství o Boží lásce a zájmu o svět chceme ohlédnout za dosavadní činností sekce a uvažovat o tom, co bychom v budoucnosti mohli a měli dělat.

(JNe)

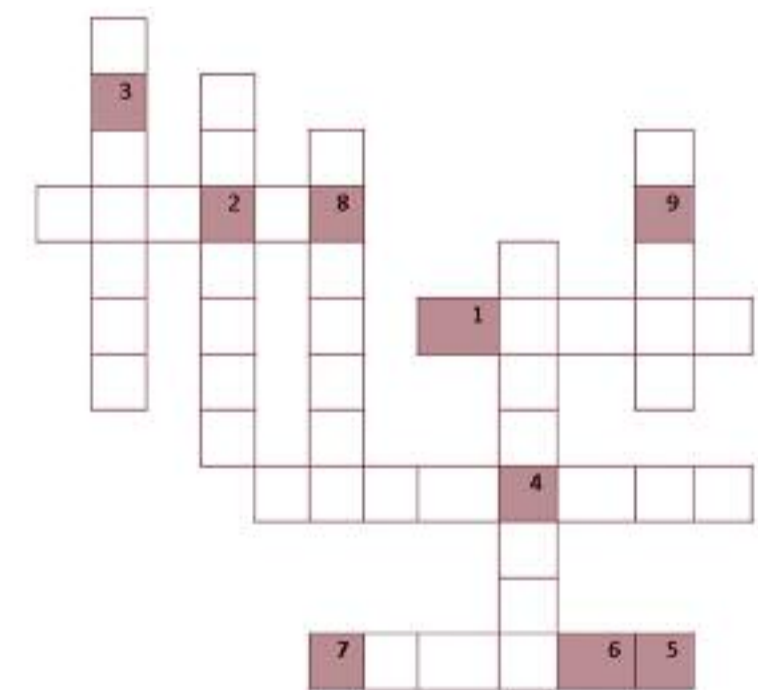
Koncerty u sv. Mikuláše

* 10. 12. - 19 hodin
Bach, Bextehude, Mascagni
The Czech Philharmonic Low Brass,
M. Červová - varhany

* 14. 12. - 19 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Bach
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán

* 15. 12. - 19 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Bach
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat - barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán

* 16. 12. - 19 hodin
Bach, Mozart
Světové vánoční koledy,
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta - varhany

8 písmen: Tiberius, Zachariáš
7 písmen: Galilea, Herodes,
Pontius

6 písmen: Iturea, Judsko
5 písmen: Annáš, Pilát

(Řešení z minulého čísla: list navíc, chybějící fik, stopka padajícího fiku, kořen navíc, chybějící čára – pozadí.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: ThDr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

ZEKUMENY

VE VÍDNI OTEVŘELI STŘEDISKO PRO NÁBOŽENSKÝ DIALOG – VZNIKLO HLAVNĚ DÍKY PODPOŘE ZE SAÚDSKÉ ARÁBIE

Kontroverzní středisko na podporu dialogu mezi náboženstvími bylo 26. listopadu slavnostně otevřeno ve Vídni. Mezinárodní centrum krále Abdalláha ibn Abdala Azize pro mezináboženský a mezikulturní dialog (KAICIID) vzniklo hlavně díky finanční podpoře ze Saúdské Arábie. U části rakouské veřejnosti to však vyvolává obavy, aby se instituce nestala centrem šíření netolerantní formy islámu, která prosazuje přísnou verzi islámského práva šaría.

Na vzniku střediska, které bude mít status mezinárodní organizace, se podílely Saúdská Arábie, Rakousko a Španělsko. KAICIID, které má podporu Vatikánu, si za svůj cíl vytklo "podporu dialogu a mezináboženského a mezikulturního porozumění, posilování spolupráce a respektování různosti, spravedlnosti a míru". Slavnostního otevření se účastnil generální tajemník OSN Pan Ki-mun, podle nějž je takové instituce třeba více než kdy jindy.

"Stačí, když si přečteme hlavní zprávy dne, abychom zjistili, že tato mise je životně důležitá," prohlásil podle agentury AFP Pan s odkazem na konflikty v Sýrii, v africkém Mali nebo na střety mezi Izraelem a Palestinci. Příliš mnoho náboženských představitelů "živilo nesnášenlivost, podporovalo extremismus a šířilo nenávisť", uvedl také. Agentura Reuters napsala, že otevření instituce je nejnovějším krokem v rámci toho, co saúdskoarabský ministr zahraničí Fajsal ibn Abdal Aziz Saúd označil za "dlouhý pochod" své země k opatrným reformám doma a lepším vztahům ohledně náboženských otázek po celém světě.

V čele KAICIID stojí výbor, ve kterém mají tři zástupce muslimové, tři křesťané, a po jednom zástupci Židů, buddhisté a hinduisté. Představitel organizace tvrdí, že středisko je neutrální; nebude podporovat žádné konkrétní náboženství. Podle rakouské Strany zelených je ale naivní se domnívat, že Saúdská Arábie, která v Evropě financuje mnoho mešit podporujících striktní směr islámu vahhábismus, nesleduje svým financováním nového centra žádné vedlejší motivy. Před vídeňským palácem Hofburg krátce před ceremonií demonstrovala skupinka lidí. Manifestace, svolaná mimo jiné i zelenými, se podle AFP obešla bez incidentů.

www.christnet.cz

ÚTOKY NA KŘEŠŤANY V SÝRII

V Sýrii byl před časem odvláčen jeden kněz řecko-pravoslavné církve a později byl nalezen mrtvý. Očiti svědkové vypověděli, že tento kněz farostí sv. Eliáše v Qatanu, což je předměstí Damašku, byl strašlivě mučen. Únosci prý od jeho rodiny požadovali výkupné ve výši přes 500 tisíc eur; ta ovšem takový obnos sehnat nemohla.

Syrští křesťané jsou pod stále větším tlakem. Jedna rakouská pomocná organizace informovala o tom, že v minulých měsících proniklo do Sýrie kolem padesáti tisíc žoldnů z Libye, aby podpořili rebely v boji proti Assádově vládě. Ti potřebují peníze na nákupy zbraní. Proto se rozmnožily únosy křesťanů ozbrojenými skupinami, které žádají vysoké výkupné. Četné obchody křesťanů byly vyplněny. Mnozí lidé se už neodvažují vyjít ven z domu ze strachu, že už by se zdraví nevrátili.

SVĚTSKÁ AMERIKA

Severoamerická společnost byla dlouho považována za důkaz proti teorii zesvětštění, podle níž se moderna a víra nesnášejí. Zde byly oba proudy propojeny. Toto pojetí bylo nyní mnoha studii vyvráceno. Podle jedné nové studie washingtonského Institutu pro výzkum mínění se velká část amerického obyvatelstva vzdala náboženské víry. Jsou mezi ni počítáni nejen liberální protestanti, ale i konzervativní evangelikálové a tzv. „znovuzrození“ křesťané, jak napsal časopis Herald Tribune. Téměř každý pátý Američan tvrdí, že je ateista, agnostik nebo „nic specifického“. Více než třetina osmnácti- až dvacetiletých je zcela bez vyznání. Ještě před pěti lety prohlašovalo jen 15 % dospělých, že jsou bez vyznání. Teď se tito popěrači Boha stali druhou největší skupinou a to za římskými katolíky, k nimž se hlásí 22 % obyvatelstva.

V americké společnosti vůbec zesílila kritika církvi. 70 % Američanů, kteří jsou bez vztahu k víře, se domnívá, že náboženská společenství jsou zaujata jen „penězi a mocí“. 67 % obyvatel bez vyznání vytýká církvi, že se příliš pletou do politiky. Většina lidí bez církevní vazby se však považuje za nějak „duchovně orientované“. Dvě třetiny z nich věří v existenci nějakého boha i když mnozí z nich mají pod tím pojmem na mysli nějakou nejvyšší bytost nebo vyšší moc.

Že v USA vysoká úroveň modernizace a živé náboženství jdou ruku v ruce, už neplatí. Před několika desetiletími považovala většina Američanů křesťanství za jediné pravé náboženství. Dnes jsou takřka dvě třetiny obyvatel toho mínění, že každé náboženství má pravdivé jádro. Důležitost získávají svobodomyšlné, individualistické a požitkářské hodnoty. To, že americká úroveň náboženství je stále ještě vyšší než průměrná evropská, se vysvětluje mimo jiné vysokou existenciální nejistotou a sociální nerovností, které jsou pro moderní společnost neobvyklé.

Podle týdeníku Christ in der Gegenwart přeložil Z. S.